

Udruženje "Aktivna Fruška" u Starim Ledincima je neprofitna nevladina organizacija, osnovana 2010. godine radi promovisanja aktivnog boravka i rekreacije na Fruškoj gori, očuvanja i zaštite prirode i volonterzima. Za minule tri godine bračni par Lauš, Sanja i Dragan, osmislili su i sprovedli brojne aktivnosti na teritoriji Fruške Gore, promovišući je kao destinaciju toliko bogatu na kojoj Vam nikada neće biti dosadno u svako godišnje doba. Da bi to postigla „Aktivna Fruška“ nudi dobro osmišljene programe, poput rekreativnog jahanja (školu jahanja i terensko jahanje), pešačkih tura i više zanimljivih projekata tipa „ofruškivanja“ kako lokalnog stanovništava, tako i šire zajednice na spoznaji o njenim prirodnim, istorijskim, kulturnim i drugim vrednostima. Sanju Lauš pitamo o aktivnostima „Fruške“ u 2013 godini?

-Zadovoljni smo razvojem konjičkog kluba, koji izazova sve veće interesovanje. Imamo dosta posetilaca sa strane, iz Beograda i okoline, i to nam je ove godine doživelo pravu ekspanziju. Pešački klub, pak, je bio nešto slabiji, ali za narednu godinu nameravamo da uvedemo određene novine, pa se nadamo da ćemo zainteresovati ljude.

***Nekako imam utisak koliko god da je lepa i uspešna terapiju sa konjima, da je isto, ako ne i više korisna terapija pešačenjem?!!**

-Tačno. Ja lično vodim taj pešački klub i bar jednom nedeljno idem u šetnje, i bukvalno se preporodim. Kada uđem u šumu, ne postoji spoljni svet, problemi, samo priroda.

***Znači, treba se samo naoružati dobrom voljom i solidnom opremom za pešačenje?**

-Naše ture nisu ni preterano teške, tako da ni ne mora neka posebna oprema.

***Koje su sada najzastupljenije ture, koje relacije?**

-Mi uglavnom forsiramo Stare Ledince, pošto su oni izostavljeni iz cele ove priče, tako da krećemo i vraćamo se u Stare Ledince. Povremeno pravimo saradnju sa nekim drugim udruženjima ili organizacijama i obilazimo i neke druge staze na Fruškoj gori, da naučimo i druge staze i da vidimo kakao je tamo. Imali smo nedavno jednu interesantnu akciju, učestvovali smo u obilasku dela Fruškogorske transverzale. To su organizovalo indijsko planinarsko društvo „Železničar“. Dva njihova poznata planinara, braća Đaić, rešili su da posle 50 godina pređu tu najstariju i najveću transverzalu u Srbiji, osnovanu 1956. godine. Organizovali su pešačenje tri vikenda po dva dana, a mi smo učestvovali u jednoj etapi u kojoj smo obišli manastire Đipša, Kuveždin, Petkovica i Šišatovac, što je jako lepa tura.

***Slovenački planinari kažu da je Fruška gora jedna od najzahtevnijih za planinarenje. Kakvo je vaše mišljenje?**

-Upravo tako, zato što ima jako puno uspona i silazaka. Zapravo na tom malom prostoru ima i visokih vrhova i udolina, potoka, vodopada, pećina. Fruška gora je baš bogata prirodnim lepotama i čudesima. Ima i kulturnih znamenitosti, ali i više prelepih vidikovaca, izletišta...

***Na vašim turama u ponudi je i upoznavanje sa biljnim i životinjskim svetom Fruške gore. Nešto nam recite i o tome?**

-U našim šetnjama nailazimo na samonikle jestive biljke, tako da imamo periodično sakupljanje gljiva, sakupljanje šipka, branje zove, sremuša... U tim našim šetnjama, zavisi od toga šta je kada aktuelno, organizujemo i takav jedan, za nekog samo edukativan, a za mnoge i koristan izlet. U te izlete mogu se uključiti ljudi i koji nisu članovi našeg pešačkog kluba. Mislim da bi po tom pitanju trebalo više raditi sa mladima, sa decom, krenuti od njih. Jer, sve što se menja, trebalo bi menjati u korenu. Decu treba od najranijeg doba približavati prirodi, a posebno ekologiji.

***Porodica Lauš ne samo da živi u prirodi nego i sa prirodom i stalno smišlja nove projekte. Šta ste nam pripremili za narednu godinu?**

-Pošto je zimski period mrtva sezona, imaćemo dovoljno vremena da osmislimo programe za sledeću godinu. Januar i februar su meseci za planiranje, otvaraju se i neki konkursi pa ćemo i tu da vidimo šta je aktuelno, ali generalno, neki put nam je život sa prirodom. Cilj nam je da što više ljude obučavamo tome, i prema kulturi, i ekološkim baštama, kompostiranju, reciklaži i sl.

***Da li se zadovoljni saradnjom sa turističkom organizacijom i nekim drugim nadležnim službama koje bi mogle da vas prate i u tome vide i svoj i benefit čitavog našeg društva?**

-Najbolju saradnju imamo sa TO Grada Novog Sada. Kod njih imamo naše flajere, oni nas redovno promovišu. Gde god da idu nose naše ponude i pričaju o tome. Povremeno poneki projekat uradimo na pokrajinskom nivou, ali od Grada, Republike, nemamo nikakavu pomoć niti saradnju. Nijedan od projekata sa kojima smo konkurisali u Beogradu nam nije odobren. Konjički klub se razvija i mislim da je dosta zaukan, i to ljudi već čuju jedni od drugih i javljaju nam se. Posećena je i naša škola jahanja, ali nama je prvenstveno cilj da svi naši učenici nauče da jašu na terenu, zato što smo mi prevashodno rekreativni klub za jahanje po terenima Fruške gore.

***Kada čovek poželi da dođe kod vas na ceo dan, dva ili više, da li je to moguće?**

-U blizini je Podrum "Miljević", koji ima smeštaj i po porudžbini uz noćenje sa doručkom, možemo da organizujemo sa njima i ručak ili večeru. Međutim, saradujemo i sa Rančom "Platan" iz Vrdnika, gde takođe postoji jako lep smeštaj. Od Starih Ledinaca do Vrdnika pešačenjem se stigne za 1,5 do 2 sata, a kolima putem preko Rakovca, stiže se za manje od pola sata. Dolaze nam i gosti koji su smešteni u Novom Sadu, na 12 kilometara od nas, ali često i iz Sremskih Karlovaca. Mnogi dođu kod nas samo na jahanje, ali najlepše je kada jedna čitava, razdragana grupa krene u obilazak prelepe nam Fruške – uz osmeh je naglasila Sanja Lauš.